

ผนวก ก

สรุปสาเหตุของการหยุดกิจการชั่วคราวกับหน้าที่จ่ายเงิน
ให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว โดยพิจารณาจากการตีความ
และการบังคับใช้บทบัญญัติของกฎหมาย และการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมาย

กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินเต็มจำนวนให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่มีเหตุมาจากความผิดของนายจ้าง ตามมาตรา 372 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างไม่มีหน้าที่จ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่มีเหตุมาจากความผิดของลูกจ้าง ตามมาตรา 575 และ มาตรา 369 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างไม่มีหน้าที่จ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่ไม่ได้มีเหตุมาจากความผิดของนายจ้าง ตามมาตรา 372 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ตามมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541	กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว หลังจากการแก้ไขมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
- การกระทำโดยจงใจอันเป็นการกลั่นแกล้งลูกจ้าง เช่น นายจ้างต้องการกลั่นแกล้งลูกจ้าง ที่มีพฤติกรรมเป็นผู้นำในการเรียกร้องสิทธิประโยชน์ จึงแกล้งหยุดงานในแผนกของลูกจ้างนั้น - การกระทำโดยประมาทเลินเล่อ เช่น นายจ้างประมาทเลินเล่อทำให้ไฟไหม้โรงงาน หรือประมาทเลินเล่อไม่วางแผนงานทำให้ผลิตสินค้าจนล้นตลาด ขาดทุนจนต้องหยุดกิจการ	- ลูกจ้างในกิจการที่มีลูกจ้างเพียงคนเดียวจงใจไม่มาทำงานให้แก่ นายจ้าง - ลูกจ้างในกิจการที่มีลูกจ้างหลายคนร่วมกันไม่ไปทำงานทั้งแผนกหรือทั้งโรงงาน - ลูกจ้างผู้ที่ก่อเหตุจงใจเผาโรงงานของนายจ้าง - ลูกจ้างผู้ที่ประมาทเลินเล่อทำให้โรงงานถูกไฟไหม้	<u>ก่อนมีการแก้ไขมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541</u> - ใช้บังคับกับทุกกิจการที่มีการหยุดกิจการชั่วคราวเกิดจากเหตุสุดวิสัย เช่น เกิดคลื่นยักษ์สึนามิ น้ำท่วม แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด ไฟไหม้ป่า ภาวะตะวันออกขาดน้ำ เกิดสงคราม การก่อการร้าย ปฏิวัติ - รัฐประหาร เกิดโรคระบาดใช้หวัดนก - ใช้บังคับกับการหยุดกิจการชั่วคราวที่ไม่ได้เกิดจากความผิดของ	- นายจ้างประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ - ลูกค้ายกเลิกคำสั่งซื้อหรือคำสั่งซื้อลดลงเป็นจำนวนมากเนื่องจากลูกค้าประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ - ขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตเนื่องจากร้านขายวัตถุดิบมีปัญหาในการจัดส่งโดยไม่ใช้ความผิดของนายจ้าง - มีคนร้ายมาลอบวางเพลิงโรงงาน - ไฟไหม้ไม่ได้เกิดจากลูกจ้างที่ เป็นผู้ก่อเหตุ	- นายจ้างประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ - ลูกค้ายกเลิกคำสั่งซื้อหรือคำสั่งซื้อลดลงเป็นจำนวนมากเนื่องจากลูกค้าประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ - ขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตเนื่องจากร้านขายวัตถุดิบมีปัญหาในการจัดส่งโดยไม่ใช้ความผิดของนายจ้าง - วัตถุดิบขาดแคลนทั่วโลกระยะหนึ่ง

กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินเต็มจำนวนให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่มีเหตุมาจากความผิดของนายจ้าง ตามมาตรา 372 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างไม่มีหน้าที่จ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่มีเหตุมาจากความผิดของลูกจ้าง ตามมาตรา 575 และ มาตรา 369 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างไม่มีหน้าที่จ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่ไม่ได้มีเหตุมาจากความผิดของนายจ้าง ตามมาตรา 372 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ตามมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541	กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว หลังจากการแก้ไขมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
- การละเลยไม่เอาใจใส่ เช่น ไม่ตรวจตราดูแลเครื่องจักรและอุปกรณ์การทำงาน ทำให้ชำรุดใช้การไม่ได้ หรือไม่ดูแลจัดหาคนแทนในกรณีที่บุคคลที่เป็นคนสำคัญในการทำงานไม่มาทำงาน เช่น กัปตันเครื่องบิน หรือแม่ครัวร้านอาหาร จนทำให้คนอื่นทำงานไม่ได้จนต้องหยุดกิจการ - การถูกพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งปิดกิจการชั่วคราว เนื่องจากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการ	- ลูกจ้างผู้ทีนอนหลับในขณะทำงานทำให้ร้านขายของถูกขโมยจนต้องหยุดกิจการ - ลูกจ้างนัดหยุดงานทั้งโรงงาน โดยฝ่าฝืนมาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 34 หรือมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518	นายจ้างหรือลูกจ้าง ในกิจการที่ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายคุ้มครองแรงงาน อันได้แก่ นายจ้างซึ่งประกอบกิจการโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับครูใหญ่และครู นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสงกำไรในทางเศรษฐกิจ นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานในงานเกษตรกรรม งานรับไปทำที่บ้าน งานประมงทะเล งานบรรทุก หรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล	- พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งปิดกิจการชั่วคราว โดยไม่ได้เกิดจากความผิดของนายจ้าง เช่น ปิดสนามบินเพื่อซ่อมแซม	- มีคนร้ายมาลอบวางเพลิงโรงงาน - ไฟไหม้ไม่ได้เกิดจากลูกจ้างเป็นผู้ก่อเหตุ - พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งปิดกิจการโดยไม่ได้เกิดจากความผิดของนายจ้าง เช่น ปิดสนามบินเพื่อซ่อมแซม หรือปิดโรงงานของนายจ้างเนื่องจากเกิดโรคระบาดใช้หัตถ์นก - เหตุการณ์ทางธรรมชาติ เช่น เกิดคลื่นยักษ์สึนามิ น้ำท่วม แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด ไฟไหม้ป่า ภาวตะวันออกขาดน้ำ

กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินเต็มจำนวนให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่มีเหตุมาจากความผิดของนายจ้าง ตามมาตรา 372 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างไม่มีหน้าที่จ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่มีเหตุมาจากความผิดของลูกจ้าง ตามมาตรา 575 และ มาตรา 369 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างไม่มีหน้าที่จ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่ไม่ได้มีเหตุมาจากความผิดของนายจ้าง ตามมาตรา 372 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ตามมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541	กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว หลังจากการแก้ไขมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
สาธารณสุข กฎหมายว่าด้วยส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายสถานบริการ เป็นต้น - การปิดงานโดยฝ่าฝืนมาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 34 หรือมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 <u>การหยุดกิจการเพื่อประโยชน์ของนายจ้าง</u> - การปิดปรับปรุงกิจการตามแผนการที่มีกำหนดไว้ล่วงหน้า		- นายจ้างปิดงานหรือลูกจ้างนัดหยุดงานทั้งโรงงาน ในกิจการที่ไม่ต้องห้ามตามกฎหมายและปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 <u>หลังจากมีการแก้ไข มาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541</u> ใช้กับการหยุดกิจการชั่วคราวที่ไม่ได้เกิดจากความผิดของนายจ้างหรือลูกจ้าง การหยุดกิจการชั่วคราวเกิดจากเหตุสุดวิสัย ในกิจการที่ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายคุ้มครองแรงงานในกรณีดังต่อไปนี้		- เกิดสงคราม การก่อการร้าย หรือปฏิวัติรัฐประหาร - การนัดประท้วงของกลุ่มคน

กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินเต็มจำนวนให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่มีเหตุมาจากความผิดของนายจ้าง ตามมาตรา 372 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างไม่มีหน้าที่จ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่มีเหตุมาจากความผิดของลูกจ้าง ตามมาตรา 575 และ มาตรา 369 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างไม่มีหน้าที่จ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่ไม่ได้มีเหตุมาจากความผิดของนายจ้าง ตามมาตรา 372 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ตามมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541	กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว หลังจากการแก้ไขมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
เช่น แผนการณปรับปรุงบางแผนของห้างสรรพสินค้าประจำปี หรือการปิดเพื่อทำความสะอาดสระว่ายน้ำทุก 2 สัปดาห์ - การปิดกิจการเพื่อปรับปรุงคุณภาพของสินค้าตามความเหมาะสมแห่งสถานการณ์ เช่น ร้านอาหารที่มีลูกค้าน้อยจึงมีการปิดชั่วคราวเพื่อพัฒนาร้าน - การปิดกิจการเพื่อซ่อมแซมเครื่องจักร และอุปกรณ์ประจำปี เช่น โรงงานแปาแก้วที่ต้องมีการปิดเพื่อตรวจสอบซ่อมแซมเตาหลอมเหลว		- นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่ได้ได้แสงกำไรในทางเศรษฐกิจ นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานในงานเกษตรกรรม งานรับไปทำที่บ้าน งานประมงทะเล งานบรรทุก หรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ - ไฟไหม้เนื่องจากคนร้ายมาลอบวางเพลิงโรงเรียนเอกชน ซึ่งใช้กฎหมายบังคับกับครูใหญ่และครู - น้ำท่วมโรงเรียนเอกชนทำให้โรงเรียนเอกชนเปิดทำการไม่ได้ ซึ่งใช้กฎหมายบังคับกับครูใหญ่และครู		

กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินเต็มจำนวนให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่มีเหตุมาจากความผิดของนายจ้าง ตามมาตรา 372 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างไม่มีหน้าที่จ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่มีเหตุมาจากความผิดของลูกจ้าง ตามมาตรา 575 และ มาตรา 369 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างไม่มีหน้าที่จ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ที่ไม่ได้มีเหตุมาจากความผิดของนายจ้าง ตามมาตรา 372 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว ตามมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541	กรณีที่นายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในระหว่างการหยุดกิจการชั่วคราว หลังจากการแก้ไขมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
- การปิดกิจการเพื่อแข่งขันกีฬาประจำปี		- การนัดประท้วงของกลุ่มคนทำให้โรงเรียนเอกชนเปิดทำการไม่ได้ ซึ่งใช้กฎหมายบังคับกับครูใหญ่และครู - พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งปิดโรงงานเนื่องจากเกิดโรคระบาดใช้หวัดนก - นายจ้างปิดงานหรือลูกจ้างนัดหยุดงานทั้งโรงงาน ในกิจการที่ไม่ต้องห้ามตามกฎหมาย และปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518		